

Heinrich Rahn

**Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne I.U.D. & Prof. Ad Festum
Sancto Spiritui Sacrum Pie ac iuste celebrandum Omneis Cives Academiae serio
commonefacit : [P.P. ... anno salutaris Gratiae M.DC.LI.]**

Rostochii: Kilius, [1651]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734833733>

Druck Freier Zugang

R.U. Progr. 1650

- 1) Joach. Stockmann
- 2) Johannes Goltmann
- 3) "
- 4) Casper Mauritius
- 5) August Varenius
- 6) Joach. Stockmann

22

~~195~~

2

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
HENRICVS RAHNE
J. U. D. & Prof.

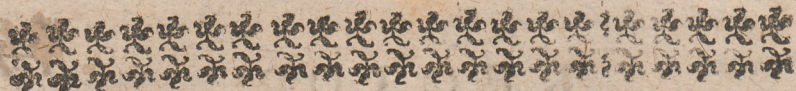
AD

FESTUM
SANCTO SPIRITUI
SACRUM

Piè ac justè celebrandum
Omneis Cives Academiae seriò com-
monescit.

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

Vod ipse sanctus Spiritus admirando suo adventu sanctum fecit FESTUM; quod sacrosancta Ecclesia ubiq; terrarum effusa lætitiâ celebrat: id ut etiam Nobis sanctum ac solenne occipiat & terminetur, faxit DULCIS HOSPES ANIMÆ, DULCE REFRIGERIUM! Qui optimas quasq; lingvas olim ipsa hac Pentecostes die unicuiq; Christi Amicorum insidens nobilitavit, omnium viventium singulare decus (ut Augustino loqui placuit) sanctum Spiritum hac luce omnium clarissimâ, nulla taceat lingvas; omnium ora laudibus efferant; devoto cultu vocatum excipiant. Quum post populi Israelitici ex Ægypto discessum DEUS Opt. Max. duarum tabularum leges promulgaret, ipse populus visis fragoribus, fulgetris, clangore tubæ, ac montis fumo perterritus abscessit, ac procul stans, à Mose, ut ipse audientibus loqueretur, non DEUS, ne morerentur, petiit. At, novi T. tempore, alterius Pentecostes Festo, sanctus Spiritus, ut quondam columba evulsam olivæ folium rostro ferens, ac Noæ arcæ ingerens, Charitatis ac divinæ Clementiæ Nuncius non de cælo locutus, sed inde quasi vehemens flatus ruens suo amore, qui quantum Amor, & ignis est, novi Federis Candidatos replevit; lingvarum variarum excellentiâ ornavit; ac blandè ad ipsos per interpretem suum differuit, atq; ad Paradisum rectâ ducentem semitam ostentavit. Exultemus & lætemur hocce remissionis ac indulgentiæ Die; hospitium paremus, portas pandamus Patri pauperum, ac Datori munerum, cujus beneficia tanta, ac tam varia sunt, ut ea

VIX

vix humanæ mentes capere, nedum linguæ. calamiq; ex-
primere sustineant. Hoc quamvis compertum habea-
mus, nostri nihilominus officij satisfacturos quædam in
medium proferre necessitas jubet, quibus vestros, CI-
VES ACADEMICI, animos ad tantarum rerum mo-
numenta hisce feriis religiosè ponderanda emolliamus,
ac huic solennitati debitam observantiam vindicemus.
Ne tironem quidem sacrarum literarum, credentium Pa-
tris prompta fugere potest alacritas, quum apparuisset JE-
HOVA in querceto Mambreæ ad januam tabernaculi
per æstum diei sedenti, quomodo tribus viris sese ei ex
adverso sistentibus obviam occurrerit, eisq; summissè
salutatis, ne præterirent servum suum, obsecravit, obla-
taq; lavandis itinerantium pedibus frigidâ, quietem ac
panis fructum ad recreandos animos ipsorum pollicitus
sit, atq; hi precibus locum rogantis dederint. Oculos,
ô boni, illuminatæ mentis tollite, hospitem præsentem
advertite ac reveremini, à quo Pax, Gratia, Fides, ac
fidei coronis æterna Felicitas, si usq; ad vitæ terminum
perseveraveritis, in vos conferentur: Svave nomen
Pacis, nec injuriâ ipsa à sanioribus quibusq; talis semper
habita; unde non inelegans Vates:

— Pax optima rerum,

Quas homini novisse datum est; pax una triumphis

Innumerus potior; pax custodire salutem,

Ac cives æquare potens.

Verùm, immensis parasangis, quam supra Spiritus sancti
donum esse indigitavimus, Pacem istam antecellit: quip-
pe DEI illa, & à DEO omnem mentem exsuperans; hæc
hominum, & ab hominibus, fragilis, lubrica, ac quæ elu-
ditur, quum illis lubet. Experimur, ac dolemus,

— Quo pacto soleant perplexarier.

Pactum non pactum est, non pactum pactum est.

A 2

Qvalem

Qvalem pacem serio noster Servator detestatur, ac suam
non ejusmodi futuram in concione illa luculentâ, qvâ
sanctum Spiritum discipulis promittebat, adstruit, pa-
cem, inquit, relinquo vobis, pacem MEAM do vobis;
non qvemadmodum MUNDUS dat, Ego de vobis.
Justificati fide, pacem habemus cum Deo, gentium Do-
ctore teste. Fructus Spiritus est Charitas, gaudium, pax,
ejusdem suffragio. Augustum sanè duobus ab A. A. pro-
fectum elogium in Codice Justiniano radiat. *Advocati, qui
dirimunt ambigua facta, causarum, suarq; defensionis viribus, in rebus sæpe pu-
blicis ac privatis lapsa erigunt, fatigata reparant, non minus provident huma-
no generi, qvàm si praelis ac vulneribus patriam, parentesq; salvarent. Mili-
tant causarum patroni, qui gloriose vocis consistunt munimine, laborantium spem,
vitam, & posteros defendunt.* Cujus in præsentia temporis memi-
nimus, cum Spiritus sanctus etiam Advocati nomen
fortiatur, & munus obeat. Advocatus, ait Christus, san-
ctus Spiritus, quem mittet Pater meo nomine, is vos do-
cebit omnia. Qvò autem officij hujus præstantia ac
necessitas fiat illustrior, draconem illum magnum, ser-
pentem antiquum, qui Diabolus ac Satanus appellatur,
totum orbem decipientem, ac cæli heredes apud Deum
dies ac noctes accusantem, paulisper disceptantem au-
diamus. Is Tentator impudentissimus homuncionem
aliquem suorum delictorum molem expavescentem, ac
ideo de gratia Dei ambigentem, ignitis suis telis petere,
ac metu exanimatum præcipitare in orbem nullus
subterfugiat. Non possum non, omnium auxilio destitute
Mortalis, tuum crimina tua etiam atq; etiam extimescen-
tis, ac de divina misericordia dubitantis propositum
probare. Scriptum est enim, execrabilem esse, qvicumq;
non steterit omnibus in Legis libro scriptis, eaq; præsti-
terit. Quid est homo, ut purus sit? ut sit insons, muliere
natus? Deus ne sanctis suis qvidem fidem habet, nec cæ-
lum

lum ipsum ejus judicio purum est: nedum abominandus
& spurcus homo, qui nequitiam effuse imbibit. Tu dege-
ner ille filius es, qui in caelum, ac adversus patrem caelum
habitantem peccasti, ut jam non sis dignus, qui dicere
ejus filius. Delicta tua tuum supergressa caput, te quasi
grave quoddam onus opprimunt, adeoque capitis tui ca-
pillis superant. Major est tua culpa, quam ut remittatur.
Nec est quod in Dei clementia quicquam solatii superstes
existimes: nam **DOMINUS** est ignis consumens, cujus
ira ex improviso prodibit, atque tu ultionis tempore peri-
bis. Multo minus latronis Christo commorientis inopi-
nata prosperitate erigare. Scias enim, Christum ex mor-
tuis excitatum, non jam moriturum, nec morti obnoxium
futurum, ita ut tu cum Ipso istius instar denuo mori,
ac ab infelice arbore in Paradisum possis tendere. Paeni-
tentia fera, raro vera. Si justus aegre servatur, impiger &
improbis ubi comparebit? Quis igitur te, ah miser, son-
tium omnium coryphaeum ab istius mortis corpore libe-
ret? Age, actutum id, quod postea est agendum tamen,
me autore, agito. Non spera, nec respira, verum, uti
Franciscus quondam Spira, ob tua crimina despera. Ad-
restim cum Achitophete ac Juda, eisdem, quibus tu, con-
scientiae laniatibus excarnificatis, prospera. Ensem, for-
tissimum bellatorem Saulum imitatus arripe, ac tandem
miseriarum tuarum, tui misertus ipsemet, quum Deus, a
quo tua te peccata disjungunt, nolit, finem matura. In
ejusmodi acerrimo conflictu nisi ille praestantissimus
Praeses consilii ac auxilii disputanti ac aestuanti homini
copiam suppeditet, actum cum eo est, perit victus. Ope-
ra igitur precium est, ex Ipsius armamentario depromptam
armaturam respicere, ac quo pacto adversus Spiritum
malitiae eam, percussos ab adversario instruere consueve-
rit, attendere, Qui cum certamen ingravescere advertit
adeo,

adeo, ut ægrè simus sustinendo, haut tardat, haut de sup-
petiis ferendis deliberat, sed promptissimus nos propug-
natum advolat. Confide, fili, quid te deicis? quid adeo
turbaris? Spem habe in DEO, quem celebrabis, præsen-
tem consecutus ab eo salutem. Noli versutissimi Syco-
phantæ fidem cavillationibus adhibere, qui Meo Verbo
ad te decipiendum mirè ac miserè abutitur. Mendax est,
ac mendacij pater. Eadem ratione, qui te precioso san-
guine suo redemit, quiq; Me misit, Christum interris
degentem adortus est. Sed irritò conatu. Ab eodem tuo
Doctore & duce hostiles ictus disce exire & excipere.,
Scriptum est etiam, responde: Christus nos à Legis exe-
cratione asseruit, factus pro nobis execratio, ut ad gen-
tes felicitas Abrahamica perveniat per Christum Jesum,
ut promissum Spiritûs adipiscamur per fidem. Scriptû
est iterum: quò plus peccati est, eò magis excellit gratia,
ut, quemadmodum morte regnavit peccatum, sic gratia
quoq; per justitiam regnet ad sempiternam vitam per
Jesum Christum. Degener equidem sum filius, & de-
genere illo pejor (confitebor enim peccata mea,
ut mihi Deus peccatorum veniam det, meq; ab omni
culpâ expiet) interim, cum peccasse pæniteat, ac
veniam precatum eam, cælestis meus parens procul ad-
huc absentem conspicatus, dolentis & suspirantis mise-
rebitur, ac humanissime amplexus filiû reducem de oscu-
labitur. Exorabilis & misericors Deus, non me averfabit-
tur, quoniam ad Eum redii. $\Delta\acute{o}\gamma\eta$ mihi opus, ô Satana ho-
micida, non $\beta\acute{\epsilon}\chi\eta$. Mihi etiam $\Delta\acute{o}\gamma\eta$ ille salutis missus
est, ut credens in eum non peream, sed vitam sempiter-
nam obrineam. Ac, quamvis inter fontes principem lo-
cum occupem: certa tamen, & omni approbatione digna
res, Jesum Christum in Mundum venisse servatum Mun-
dum, ideoq; mihi tributum iri misericordiam, ut in Me in
primis

primis Christus Jesus summam exerat clementiam. La-
queum igitur, ensemq; apprehenderint, qui thronum
gratiæ contempserunt; cum Juda & Spira desperarint, qui
sperare noluerunt, vasa iræ ad exitium comparata: Ego præ-
clarum certabo fidei certamen, vitam prehendam sem-
piternam, ad quam vocatus sum. Video ac novi, qui me
à morte hujus corporis, à Te, à Me asserturus est (quem
tu, Sophista, tuis artibus usus me celare gestiebas) Vin-
dicem. Deo gratias ago, qui mihi victoriam dedit per
Dominum nostrum Jesum Christum. O Advocatum
potentem ac fidelem, cujus ope & consilio de Calu-
mniatore vaserrimo triumphare possumus! Hujus instin-
ctu, bonâ Spe pleni in Cælum suspicimus, ac Cæli Con-
ditorem affamur: *Tu pater noster es. Nam Abraham nescit nos, neq;
Israel agnoscit nos, Tu, Jehova, parens, tu vindex es noster, nomine præditus
antiquo.* Propheta Zacharias Spiritum Gratiæ ac depreca-
tionum ipsum nuncupat; quod nescientibus nobis quid
oremus, ut fieri debet, ille pro nobis supplicet gemi-
tibus ineffabilibus, D. Apostoli Pauli sententiâ.
Ceterum, inter divinas sancti Spiritus operationes, quas
Apostolus I, ad Corinth. cap. XII. recenset, in apice eti-
am hæc collocatur, quod nemo JESUM possit DOMI-
NUM dicere, nisi per Spiritum sanctum. Ubi loci exerce-
t Fides ejusdem donum nuncupatur. DEI opus est, ait
Sospitator, ut credatis in eum, quem ille misit. Denique,
ne Pace illa cælesti, ne Gratiâ, ne Fide excidamus unquâ,
consignamur Spiritu illo promissionis sancto, qui est
pignus hereditatis nostræ, ad servandam partam posses-
sionem, quæ res ei gloriosa laudem parat. Quid agemus,
viri fratres, pia corcula rerum divinarum amplitu-
dinem Christi XII. Legatos suis peregrinorum lingvis
eloquentes audientia ipsos percontabantur? Quibus re-
liquorum nomine Petrus: ad frugem redite: baptizamini
cuncti

cuncti in Jesu Christi nomine ad peccatorum veniam: atq; ex perverso
hominum genere evadite; ac donum sancti Spiritus assequemini,
dictum etiam Nobis, sancti Spiritus templis, & quod præsens est Fe-
stum, dignè concelebraturis, putemus. *Oremus* hac solemnitate, & post
eam ætatè cum magno Rege:

*Cor mihi rectum, scelerisq; purum,
Opotens rerum genitor, resinge.
Spiritus firmum renova novatâ
Cordis in aulâ.*

*Neu mihi avertas faciem, tuoq;
Arceas vultu procul, auferasq;
SPIRITUM SANCTUM calidâ incitatus
Rursus ab irâ.*

Graviter, ut omnia, eloquentissimus Ecclesiæ Græcus Doctor Nazianze-
nus cohortatur:

*Χειρῶν ἔργον ἀείρον εἰς ἔργον αἰὲν ἀείρον
Ἄγνας, καὶ παρελθὲν Ὀσέβεις λιπαῖς.*

*Amenus DEUM & proximum, exemplò novellæ Ecclesiæ primoribus
suò prælucentibus, quos ὁμοθυμαδὸν sibi convixisse iteratò Autor omnis
CONCORDIÆ & PACIS nobis literarum monumentis per D. Lucam
Apostolum, qui quæ vidit ac audivit locupletissimus testis annotavit, ut
imitemur, consignandum curavit. Audiamus verbum DEI, istius, quod in
Actis Apostolicis commemoratur, memores: adhuc Petro verba hæc lo-
quente, invasit Spiritus sanctus omnes eam orationem audientes. Loquamur
lingvis nostris magnifica DEI facta; non eis proximum execremur, néve
sævam illam viperam Calumniam procreemus. Quòd si quandoq; no-
stræ obliiti vocationis eâ ratione exorbitemus, extemplò ad Nos, id est,
ἡγεμονικὸν nostrum (quod excellentissimus Philosophorum Epictetus
nuncupat, ac, ne lædamus, sedulò præmonet) reverſi, γλῶσσα, γλῶσσα,
πῶς βαδίζεις; nobis suggeramus, ac sic constanter CHRISTIANI
vocari ac esse annitatur. Quæ ut graviter à nobis fiant, caelesti
suo Numine faxit consolator optimus!*

P. P. ipsâ sancti Spiritus principe feriarum, anno salutaris
Gratiæ M. DC. LI.

nis & responsionis, qua est de homine
 alissimam mortem, seu כרתת ארננו
 conciliando per illam mortem DEO
 רחמים הרבים illorum scilicet, et sic est
 mentione & applicatione magnificâ,
 propter Dominum, & triplicati ארני
 dentiâ, tum ex ערב מנחה ערב quod non
 piatorii ac propitiatorii sacrificii JES
 moriam supplicanti & intelligentissimo
 tori Danieli vel solâ suggerere ceremoniâ
 tamen post 52. demum septim. בר השיב
 434. annos illa כרתת המשיח futura
 gai, utut 400 adhuc superessent anni, idem
 habet: Malachia idem intervallum pro ex
 mox, inquit, veniet: Sacharia: jubila
 Zion, exsulta valde: Ecce Rex tuus:
 sic ad eandem filiam Zion & domum
 conspirabant duo potentissimi Reges, Feschaja
 timeto והשקט והשמר contine te, & fi
 lus esto: irritum erit & inane hostiu
 lat pro domo Davidicâ Immanuel na
 & Davidicâ stirpe: hoc ergo non erad
 vidicæ vobis firmamentum & signum e
 concipiet, & pariet filium, & vocabis
 men ejus Immanuel.

Superat & facundiam disertissimorum
 tis angustiam majestatica unius Esaiæ pro
 totius Prophetiæ Thema generale שפ
 הכולל: In solo Messia ex domo
 ejusq; spirituali æterno & majestatico
 lo corporali vel Judaico vel Israelitico

3

per re-
 & re-
 tum ex
 אבן עזר
 ati Dei
 ne evi-
 nici ex-
 TI me-
 scruta-
 us. Et
 seu post
 Chag-
 nodico
 & mox,
 o filia
 nit tibi.
 us funus
 inquit,
 anquil-
 : vigi-
 Virgine
 nus Da-
 ergo illa
 על no-
 gramma-
 rve enim
 הכוונה
 scendo,
 on in ul-
 tum or-
 bis

